

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 62. B. Jordani mors.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

*estatis in Imperatores, quibus, dum coronantur, gladium Ecclesia tradit. Hæc te convincunt, quod Summi Pontificis juri, fideique ac honori tuo deroges, non agnoscendo illum, cui dignitatem tuam debes. Quæ ratiocinatio concluderet, si facta, quibus in-
nititur, a veritate non abluderent.*

Interea Imperator factis in Lombardia progressibus Veronam adortus, Vicentiam mense Novembri ejusdem anni 1236 captam ex parte succendit. Sed com-
perta Ducis Austriæ seditione, in Germaniam redire cogebatur. Ante abitum suum Papam, ut Lombardiæ res componeret, orari curavit. Qui duos illuc Legatos novos misit Raynaldum Episcopum Ostiensem, ac Thomam Cardinalem Presbyterum, ad S. Sabinam, ut patet ex illius epistola Legatorum commendatitia ad Lombardiæ Præsules 29 Novembris data. Imperator in Germaniam reversus Austriæ Duce devicto, & propriis terris exuto, hyemem Viennæ transegit.

Sæcul. XIII.
A. C. 1236.

Godefr.
Mon. an.

1236.

Riccard.

S. Germ.

cod. p. 1026.

Vita Greg.

ap. Rain.

1236. n. 13.

Matth. Par.

p. 366.

§. LXII.

B. Jordani mors.

Hoc anno 1236. die Pentecostes 18 Maji B. Jordanus Parisiis FF. Prædicatorum comitia habuit, quæ secunda erant admodum generalia. Tum Palæstinam petiit, loca sancta, & sui Ordinis

Bern. Guid.

ap. Boll. 13.

Febr. to. 4.

p. 723.

R 2

hac

Sæcul. XIII. hac in provincia monasteria obiturus,
 A.C. 1237. Sed in navi ad maritimas oras Galilææ
 furentis pelagi æstu obrutus una cum
 duobus Ordinis sui fratribus multisque
 hominibus aliis interiit. Qui hoc e nau-
 fragio salvi evaserant, affirmarunt postea,
 priusquam mortuorum corpora terræ
 mandata essent, super ea singulis noctibus
 e coelo lumina descendisse, ac odorem sua-
 vissimum fuisse perceptum. Jordanum
 & duos ejus socios eodem primum loco
 humatos dein Fratres Prædicatorum Pto-
 lemaide per lembum advecti suam in
 Ecclesiam transtulerunt. Sic vitam
 B. Jordanus finiit 13 Febr. an. 1236, scilicet
 an. 1237 ante Pascha.

Multi miracula per ejus intercessio-
 nem facta, multa ejusdem dicta insignia
 referuntur. Quodam die Imperatorem
 Fridericum adiit; & postquam diu in si-
 lentio una sederant, *Domine*, ajebat, *ex*
officio meo varias peragro provincias: hinc
miror, te abs me non quærerere, quid fama se-
rat? Habeo, reposuit ille, *habeo nuncios*
meos in omnibus aulis, cunctisque provinciis,
Et quid rerum in orbe agatur, scio. At
Jordanus: Christus tanquam Deus nove-
rat omnia; discipulos tamen suos, quid de se
diceretur, interrogavit. Tu non nisi homo
es, ac multos de te rumores nescis, quos no-
visse tua plurimum referret. Diceris au-
tem Ecclesias opprimere, censuras Eccle-
sia-

Boll. p. 732.
Vita PP.
p. 54.

fasticas spernere, divinationibus habere fidem, Judæis & Saracenis nimium favere, Papam JESU Christi Vicarium non honorare. Profecto hæc omnia te digna non sunt. Talis erat correctio, quam Imperatori adhibuit.

Sæcul. XIII.
A.C. 1237.

Aliquando homo profanus sic eum alloquebatur: *Magister! unde fit, ut nunquam inter nos dicamus, ab origine Fratrum tuorum Minorumque aërem non tam clementem, ac terram non tam fertilem, ut prius, esse? Ad ea Jordanus: Negare id possem, & contrarium tibi ostendere. At esto, quod ais! demonstro æquum esse. Nam ex quo in orbem venimus, informavimus eum, ac multa ei peccata deteximus, quæ ignorabat, nec tamen vitare vult. Hæc vero peccata post sui cognitionem admissa graviora sunt: hinc Deus majores illi plagas, ut sterilitatem, immittit. Et nisi vos emendetis modo, dum, quid faciendum vobis fugiendumque sit, nescitis, etiam pejora experiemini.*

Cum in quodam Cisterciensis Ordinis monasterio esset, monachi eum circumstantes, *Magister, inquiebant, quomodo persistere poterit Ordo tuus sola stipe vitans? Nunc quidem magna est hominum erga tuos beneficentia: sed, ut scriptum esse scis, refrigescet charitas. Respondit*

*Matth. 24.
12.*

suavissime: Vestris ex verbis planum faciam, vestrum Ordinem prius quam no-

R 3

strum

Sæcul. XIII. A.C. 1237. *strum esse desitutum. Ut Evangelium prædicat, charitas refrigescet eodem tempore, quo iniquitas abundabit, & intolerandæ vexationes orientur. Prævidetis autem facile, vexatores vobis bona temporalia adempturos esse; cumque non soleatis petendæ stipis gratia diversa adire loca, fame pereundum vobis erit. E contrario nostri Fratres tunc dispersi fructus majores colligent, ut Apostoli per insectationem separati. Ibunt bini ex more suo, & victum quærent. Plus dico: Qui vos expilaverint, illis ultro largientur: prout crebram per experientiam scimus, grassatores cum gaudio nobis partem prædæ suæ daturus esse, si accipere vellemus.*

Act. 8. 4

Interrogatus, cur artifices potius, quam Theologi ac Jurisperiti Prædicatorum Ordinem ingrederentur, ita respondit: *Rustici bibere aquam soliti, siquando generosum potant vinum, facilius ebrii sunt, quam nobiles & cives huic assueti. Opifices per totam hebdomadem aquam Aristotelis cæterorumque philosophorum hauriunt: itaque dum Dominico aut Feslo die Oratori sacro aures præbent, ac verba Christi ejusque servorum excipiunt, haud ægre capiuntur: Theologi vero, qui ejusmodi sermones sæpe audierunt, similes auditivo sunt, ac prætereundæ sic assueti, ut eam non salutet amplius.*

Cum

Cum Congregationi Episcoporum in-
 teresset, quærebant, qua ratione fieret, Sæcul. XIII.
A. C. 1237.
 ut Episcopi e duobus tam perfectis Præ-

dicatorum & Minorum Ordinibus evoca-
 ti hoc munus haud bene gererent? *De-*
betis, aiebat, hujus rei causam e vobis ipsis
exquirere, quia hæc pietatis remissio in illis
non accidit, nisi postquam vestrum ad ordi-
nem transferunt: nam quamdiu in nostro e-
rant, eos probe correximus. Præterea diu
in Ordine sum; nec tamen, quantum memini,
Papa, vel Præsul, aut Collegium Cathedra-
le a me vel ab alio Superiore unquam virum
egregium in Episcopum petiit. Elegerunt
ipsi, quos volebant, aut propensione in eorum
cognatos, aut alia parum spiritali ratione
ducti. Alias dicebat: Nil mirum, quod
Fratres nostri in Episcopatu minus bene quam
alii Religiosi se gerant: recedunt longius a
professione sua, quæ vetat, nequid vel com-
muniter possideant. Aliquando illo præ-
sente sermo erat de insigni Ordinis viro,
isque debere fieri Episcopus dicebatur.
At ille, mallem, inquiebat, eum in feretro,
quam sacro in solio videre.

Jordanus brevem initiorum Ordinis
 sui relationem nobis reliquit, quæ est o-
 ptimum, quod habemus, archetypum de
 S. Dominico & primis ejus discipulis a-
 gens. Ad finem hujus scripti memorat,
 qua occasione in Ordine post Completo-
 rium cantari jussa fuerit antiphona *Salve*

R 4

Regina.

MS.

Sæcul. XIII. *Regina.* In cœnobio Bononiensi erat frater, Bernardus nomine, qui peccata sua præterita expiandi causa quandam singularem a Deo pœnam poposcit, cumque de hac multum deliberasset, consensit denique, ut a dæmone obsideretur; id quod reapse factum. Hæc autem fratris Bernardi afflictio prima occasio fuit *Salve Regina* in Bononiensi Monasterio canendi; unde hic mos in totam provinciam Lombardicam, & procedente tempore in univèrsam Ordinem dimanavit. Scriptor Vitæ Gregorii IX. dicit, hunc Papam præcepisse, ut die Veneris post absolutum totum Officium antiphona illa cantaretur; & hoc refert inter ea, quæ Papa an. 1238 egit: hinc inferri potest, eum Fratrum Prædicatorum exemplo hunc sanctissimæ Virginis cultum instituisse.

Vita
S. Rayno.
7. Jan.
Boll. to. I.
p. 411.

Beatus Jordanus Ordini suo pene sedecim annos præfuit. Ut successor eligeretur, Bononiæ Comitia celebrabantur. Cum suffragia dispersa essent, indictæ sunt preces ad sepulchrum S. Dominici, quibus peractis ad negotium suum reverfi Patres una omnes voce Raymundum Pegnasfortium quanquam absentem cooptarunt. Vehementer is primum resistit: sed Deum sic velle per præcipuos Ordinis Patres Bononia Barcinonem delatos edoctus paruit; neque tamen ultra biennium munus obiit.

§. LXIII.